

Chiesa

Onze website is
onze Bewegingskerk

Certosa

Ons leven is het huis
waarin wij samen wonen.

Onze liefde is de kluis
waarin wij samen leven.

EEN AARDS PARADIJS

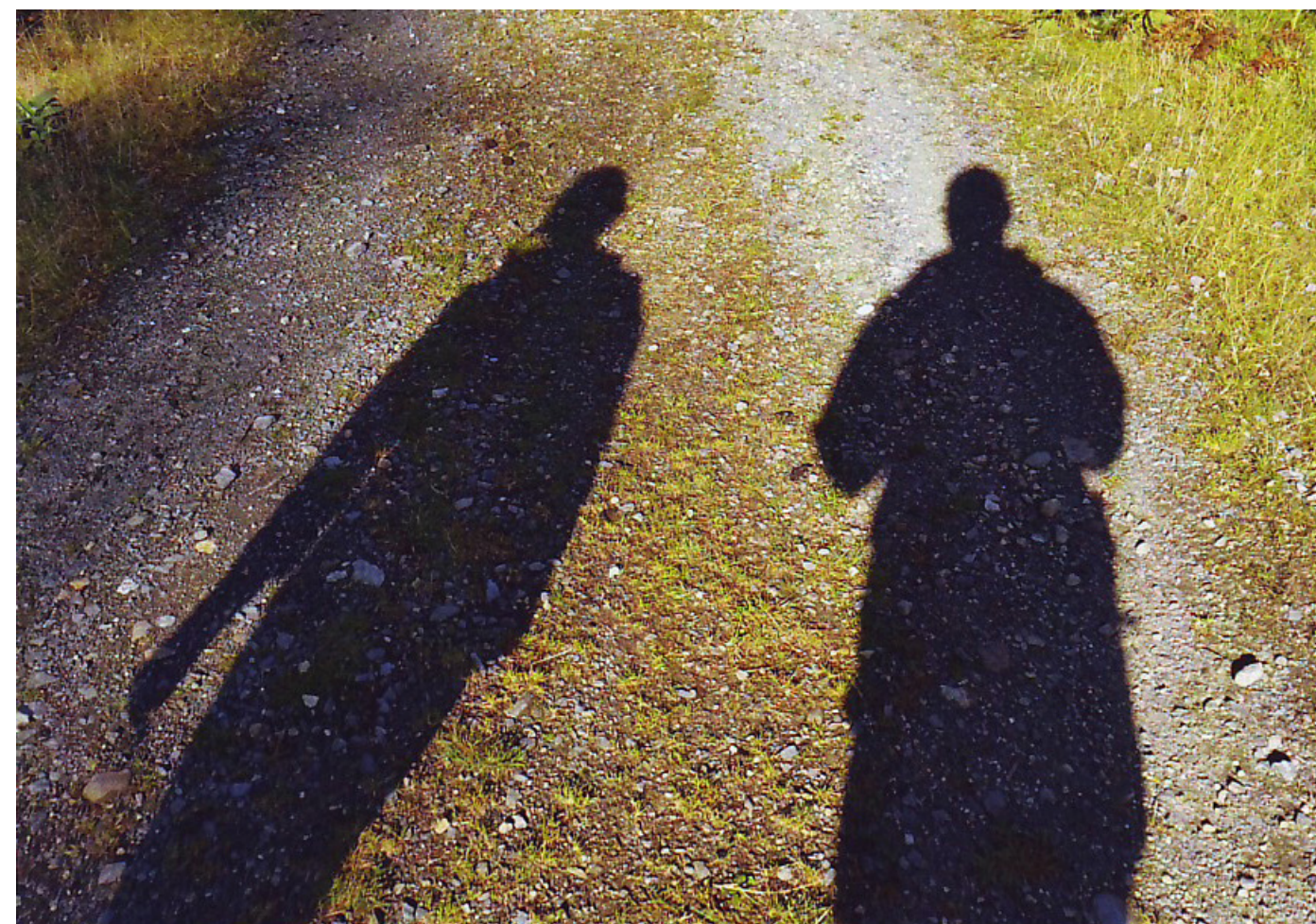

Intrede

Onze geest is ingetreden,
ons lichaam niet.
Hoor hoe ons levenslied
meezingt in koorgebeden.

Over hoge bergen heen
als monniken geworden,
is onze dagorde
leven voor God alleen.

Als in aanbidding
staan onze gedachten
stil te wachten
op herinnering.

Visioen

Door de kier
van de deur
mocht ik
de toekomst zien.

Even, een jaar
mocht ik leven
in een wereld van
liefde zonder grenzen.

Toen de deur
wagenwijd openging,
keek ik binnen
in de hemel.

Zo was het in het begin,
zo is het nu soms,
zo zal het zijn
in de eeuwen der eeuwen.

Hermitage

Onze volheid is met
elkaar alleen te zijn
om zo voor God
alleen te leven.

Zo leven wij
als monniken
in gemeenschap
samen alleen.

Zo gauw wij
onder mensen komen
moeten wij ons
zelf verzwijgen

of verminderen en
dan verliezen we
de breekbare heelheid
van ons evenwicht.

Daarom treden wij
dagelijks in elkaars
leven in en blijven
wij met God alleen.

Zo zorgen wij
dat God bij ons
kan blijven
God alleen.

Het ver gezicht

Ik mocht van nabij
de verte zien waar
Kartuizers hun weg
gingen naar God

zwijgend ingetogen
recht en vastberaden
trouw beloofd aan
zichzelf en elkaar.

Ik wist: laat ik
mijn verder leven
zwijgen over monnikzijn
of leven als een monnik.

Hoe zou ik, gevangene van
eigenbelang en willekeur
menen in hun licht
te kunnen treden.

Zij vechten zich door
de nacht der zinnen
en gaan de strijd aan
met kwaad en verraad.

Zij zijn lichaam van
het lichaam van Christus.
Zij zijn bloed van
het bloed van Christus.

Eerbiedig buig ik
het hoofd voor hen
en bid hen:
bid voor mij.

Certosa

Buiten de muren
bloeit de amandelboom
en zingen de distelvinken
van het licht.

De smaragdhagedis
glijdt als een beekje
langs de groene oevers
van zichzelf.

De Veruca wenkt naar
de hoogste top
waar God te zien is
uit de verte.

Juist omdat ik níet
woon in de Certosa
kan ik leven
als een Kartuizer.

Aan de pilasters
van het claustum
hangen beelden van
immense leegte.

In de eeuwenoude
eikenhouten banken
staat het symbolum van
Athanasius gebeeldhouwd.

Uit mijn cella brak ik
uit binnen honderd dagen
en daardoor leef ik
het Kartuizerleven hier

samen met haar die is
de bron van beschouwing,
mijn bed en mijn gebed -
mijn diurnale.

Hier tuimelt de Geest
door de luchten
boven de regelmaat
van tijden en gebeden.

Hier in de stilte
van mijn huis:
hier in de stilte
van mijn hart - is God.

Hortus conclusus

Tuin van mijn leven
besloten hof
waarin ik woon
als in mijn
eigen lichaam.

Domus meus
mijn domein
huis en kluis
waarin God
met mij woont.

Niets kan
mijn paradijs
binnengaan
dan wat met liefde
is gepaard.

Ik sla mijn lichaam
om een boom
en heb
gemeenschap
met hem.

Kartuize

In het centrum
van mijn leven
ligt een monasterium.

Daar woon ik alleen
daar concentreert
zich mijn leven.

Mijn kluis is
de woning van God
met mij.

In het claustum
lig ik naakt
in de zon.

Heel de wereld om
mij heen is
mijn tuin van Eden

moestuin van leven
waarin ik geniet van
de weerbarstigheid

van de aarde
die ik overwin in
de zwoegende begeerte

naar vruchtbaarheid
van lichaam en ziel
in de lusthof van liefde

met haar die het bed
met mij deelt
in het cubiculum.

Daar slapen we
samen in de armen
van God.

Daar ben ik alleen
samen alleen
met God alleen.

Monasterium

Een monnik, monachus,
gaat en staat alleen,
leeft mono in een monasterium.

Maar het is ook
heel wel mogelijk
alleen te leven met z'n tweeën.

Je tuin is je claustrum,
je regel is de liefde.
God woont bij je in.

Het is gemeenschap
van alleen zijn,
één alleen.

Dit samen alleen zijn
is ons lief - samen
alleen voor God.

Het is het stille
teruggetrokken leven
als kartuizers.

Samen alleen

Alleen zijn kan tegelijk
diepe verbondenheid
geven met wie je lief is.

Toch kan samen alleen zijn
soms een diepere rijkere
vorm van alleen zijn zijn

inspirerender stimulerender
waarin je elkaar
tot alleen zijn voert.

Samen Bijbel lezen
openbaart meer dan
de Bijbel alleen openbaart.

En samen bidden is een
liefdes-ervaring met
God en met elkaar.

Thuiskluis

Wat we zouden zoeken
in een Chartreuse
zouden we kunnen vinden
in onze eigen kluis
thuis - in vrijheid -
alleen en samen.

Ook daar kunnen wij
onze handen heffen,
onze harten verheffen
tot God en in stilte
voelen en ervaren
het eigen 'soli Deo'.

Dit is onze chartreuse,
de ommuurde stilte
waar de eenzaamheid
ons omgeeft en de wanden
de aanwezigheid van God
omhullen en omarmen.

Of moet er toch
het bergmassief van
een Kartuizerklooster
om ons heen staan om
Kartuizermonniken te zijn?

Is er in je thuisland wel
de vorm, de leefwijze
waarin het lichaam de ziel
draagt: de versobering,
de regelmaat, de orde?

Die is er wanneer we
het werkelijk willen:
telkens zijn er dan
de getijden, momenten,
minuten, uren van gebed.

Zo leven we het leven
van de Kartuizers
in een wisseling van
alleen en samen zijn
voor God alleen.

Liefde

We hebben zoveel liefgehad
zovéél liefgehad
in natuur en kunst
sport en spel
zang dans muziek
zon en zee en blauwe luchten
de vogels en de vissen -
jonge mensen en oude mensen,
armen en arbeiders
eenzamen en zieken.

Omdat we liefhadden
hadden we God lief:
God die liefde is
God in alles
God boven alles.
En hoe blij werden we
van de liefde,
hoe blij van het gevoel
God in alles
lief te hebben.

We hadden lief,
we hebben lief
omdat God zelf
de liefde is in ons.
Hij stort zich
in liefde in ons uit,
in liefde over ons uit,
Zij is het geluk
van de morgen tot de avond
dag en nacht.

Schoot van God

Mijn meestgeliefde
meditatiehouding is
zittend in een leunstoel
met jou liefste op schoot.

Zo kan ik eindeloos
vertoeven in werelden
van droom en verbeelding
tot ik wegzink in slaap.

Ik stroom vol gedachten
want word overstroomd
door alwat van jou
neerdaalt in mij.

Dit ervaren is al
eeuwigheid in de tijd.
Zo, in deze liefdeservaring,
is God met mij.

Alleen mediterend zink ik
zo makkelijk weg in
mijn eigen kleinheid en
mijn eigen leegheid.

Of wacht ik dan totdat
God zelf zondermeer
mij aan zal raken en
zich leidt tot zichzelf?

Liever wil ik God
rechtstreeks omarmen
en in die omarming
mezelf verliezen in God.

En jij mijn liefste
wordt dan door mij
opgetild tot eindeloos
lieve omhelzing van God.

Cum Deo

Ons samen-leven
ineen, is ons
monasterium.

We trekken ons
in onszelf steeds
dieper terug.

Ook in de omsluiting
van ons eigen
gezamenlijk leven.

En levensomstandigheden
-hetgeen om ons heen staat-
zijn medebepalend:

een omwereld die wijkt
een omgeving die vervreemdt
mensen die terugtreden

naarmate wij intreden
in ons leven samen
ons 'samen-alleen' huis.

Zo wordt je leven een
kartuizerleven en word
je samen Kartuizers.

En dit leven, dit zijn
in onze eigen werkelijkheid,
is wonen in onze kluis.

Daar wonen wij met God
daar woont God met ons
dit is hemel op aarde.

Ons huis

*binnen onze website
voelen wij ons
in onze kluis*

*daar zijn we
in diepe stilte
met God alleen*

*uit dit huis
gaan we samen
de wijde wereld in*

*anderen bezoeken ons
en knielen
naast ons neer in*

onze kluis

